Terad meil salwe sammaltela,
Kaerad aita kasvawa.

pag. 822.

№ 102.

Kodu minna kossitsaia.
Kodu meil tettu kuusi kurja:
Siga wõi sõkkund sõela põhja,
Warsukene waka põhjá,
Linnukene liwwa põhja,
Hobene hummiku põhjá, –
Kiik mu tutule tulewa,
Kiik mu harjale asuwa,
Juussele juuskenewa.
Wõi must saab meeste lüwwa,
Wõi must saab naeste lüwwa:
Mul om pihta peenikene,
Õla-nukka õhukene,
Käewarsi wainukene.
Wõi must saab meeste lüwwa,
Kulda kämmelte kulute,
Waske kämmelte wajute,
Hõbe kämmelte õhute.
Oles mul pihta pihlakusi,
Õlanuka(d) õunapuista,
Käewarred waheresta,
Sõrmed noored saarekesed –
Siis must saab meeste lüwwa,
Meeste lüwwa, naeste lüwwa.

V № 103.

Läksi arwalt ma omale,
Arwalt weeren wendadele.
Ai hobu isa tare läwele,
Ai hobu ema tare läwele.
Ke tuli wällá waatema?
Isa wällá waatema
Meile tulnu tundameta,
Tundameta täädameta.
Nüüd om sii süa saanu
Süa saanu, süa toodu,
Keda meile amūu oodet,
Ammu oodet, ammu waadet,
Meiste õda naiste nadu,
Laste lahe ristiema.
Isa läks häkki härga tapma,
Wenna wirka weskillle,
Õe pakilt pada panema,
Ema rutust rooga tegema.
Ei mina es tule tuureesse,
Ega es wäe wärskeesse, –
Ma tuli maale näidissesse,
Ilma tuli ilu pidama,
Ma tuli isa waatema,
Ma tuli ema waatema,
Ma es tule söömata kodusta,
Joomata talu taresta.
Mul jäi kodu kolme söögi,
Kolme söögi, kolme joogi:
Ani jäi ahju küdema,

pag. 823.